

Un pescador de canya a Santa Agnès

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Ermita de Santa Agnès
Emplaçament
Alçada: Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
825

Coordenades:

Latitud: 41.650849638667
Longitud: 2.0272756001394
UTM Est (X): 419002
UTM Nord (Y): 4611469

Classificació

Número de fitxa 08120 - 144
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Santa Agnès](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 20/01/2021 - 16:50

Descripció

Versió transcrita de Ballbé (1982); però que també recullen Jordi Suades i David Sanz (2000) i Josep M. Font (1976): “Segons conta la llegenda, un pare i un fill, de casa molt humil de la vila de Sant Llorenç Savall, no tenint res per a menjar els propers dies de la Festa Major i per aconseguir-ne prengueren una llarga canya i encaminaren els seus passos a la muntanya de Sant Llorenç del Munt, on pels voltants de la cova de Santa Agnès, hi havia, pasturant, un ramat d’ovelles.

El pare va situar-se al damunt d’una gran pedra que ressortia de la cova i amb la canya simulava que pescava com si realment estigués en el mar. El seu fill restà a baix en el fondal prop de les ovelles.

El pastor del ramat, esguardant a l’atzar, va veure’l i pensà que aquell pobre home devia estar tocat de l’ala. Quan estava molt a prop d’ell amb veu de mofa li digué: company, esteu segur que picaran? L’home contestà: - si no piquen ara, picaran més tard!

Havia passat una bona estona quan el pescador, adreçant-se al pastor, que no deixava de contemplar-lo, fent un crit li digué: - ara, han picat ! – Apressadament llançà la canya i desaparegué d’aquell lloc.

En fosquejar, el pastor i el seu ramat van fer cap a la cova dels Òbits i com, de costum, el pastor recomptà les seves ovelles i molt sorprès, s’adonà que li’n mancaven dues.

Llavors, el bon pastor, recordà aquell original pescador de canya i pensà, amb tota seguretat, vàlid de boig no en tenia res.

I d’aquella casa humil, de la vila de Sant Llorenç Savall, que no tenien res per a menjar els propers dies de la Festa Major, quan aquesta va arribar, en sortia de la casa una flaire de carn a la brasa...”.

Bibliografia

BALLBÉ i BOADA, Miquel (1982). *Matadepera i Sant Llorenç del Munt. Més de mil anys d’història*. Vol. II. Sant Llorenç del Munt, pp.449. Matadepera: Ajuntament de Matadepera i Caixa d’Estalvis de Terrassa.

FONT i GILLUÉ, Josep Maria (1976). *Llegendes i rondalles i trifulgues de Sant Llorenç del Munt*, pp. 23. Terrassa: Xarxa de Biblioteques Soler i Palet de Terrassa (Vallès Occidental).

SUADES MARIGOT, J.i SANZ PÉREZ, David (2000). *Històries i llegendes de Sant Llorenç del Munt i l’Obac*, pp. 90. Sant Vicenç de Castellet: Farell editors.

